

Matkatoimistobisnestä

Tihruan lentobussin ikkunasta kadunnimiä. Ne ovat selviä, mutta aina ehtii joku este eteen. Bussin näyttötaululla vilahdelee nimiä vähän miten sattuu. Nytkin tauluun tuli pysäkki, jossa jo pysähdyimme.

Huikkaan kavereilleni että seuraavalla ulos. Astumme kapsäkkeinemme kadulle kirpeään aamuilmaan. Huomaan heti poikkikadusta, että olemme jääneet yhtä pysäkkiä liian aikaisin. Totean tyynesti, että uuden matkatoimistoni ensimmäisenä tosipäivänä jännittää vähän.

Oikeaan kadunkulmaan on pitkä matka. Tuuli tuivertaa, eikä tullut edes pipoa mukaan. Laukussani ei ole edes pyöriä. Onneksi muilla on. Vitsaillaan, että kiitos tästäkin kiertokävelystä, mutta sen olisi mieluummin tehnyt ilman pakaaseja.

Hotelli löytyy. Varoitin, että emme saa aamukymmeneltä huoneitamme. Katsotaan aulassa, mitä otetaan mukaan. Matkalaukut joudutaan kumminkin jättämään säilöön. Varmistetaan, että henkilöllisyystodistus tai passi tulee taskuun, koska sitä tarvitaan päivän aikana.

Puhelen vastaanoton mukavan leidin kanssa. Mitenkäs tämä kieli nyt sujuukin näin juoheasti. Kysäisen, olisiko mahdollista saada ainakin yksi huone, koska täytyy varustautua. Mutta siitä pääehdosta ei voi tinkiä. Jos ei, niin ei sitten. Virkailija näppäilee ja vilkuilee vuoronperään ruutua ja minua. Jawohl, alles gut. Saamme huoneemme.

Hotelli on halpa mutta ihan kunnollisen tuntuinen, ja se sijaitsee lähellä pelipaikkoja. Avaan jännittyneenä huoneen oven. Jippii, kynnysehto on ainakin toteutunut. Sängyt ovat erilliset. Raavaat miehethän eivät siskonpetissä nuku!

Olin tutustunut perusteellisesti suurkaupungin julkiseen liikenteeseen. Jo alun perin julistin, että matkatoimistoni reissuilla ei sitten ajeta taksilla. Se tylsistyyttää. Voimme kruisailla ristiin rastiin puoli-ilmaiseksi pienryhmälipulla.

Löydämme vaivatta uubaanan. Aloitetaan sillä ja vaihdetaan äsbaanaan. Vaihtoasemalla äsbaanan hissit on suljettu. Pääsemme portaita lähemmäs. Raiteet näkyvät, mutta sinne ei oikein pääse. Sitten selviää, että juuri tämä äsbaana on rakennustöiden takia suljettu. Saan kuulla pistävää naljailua matkatoimistojen normaalista pätevyystasosta.

Korvaava liikenne on järjestetty ratikoin. Kohteet löytyvät. Maistelemme siinä sivussa maukasta makkaraa ja piristäviä pirtelöitä. Eteenpäin. Tuossa on kaupungin vanha hieno ooppera, mutta se on ollut jo vuosia evakossa remontin takia. Mennään vähän katsomaan suojeltuja sosialismin saavutuksia ja sitten museoihin ja toiseen oopperaan.

Siirrymme välillä pariiksi päiväksi tunnin matkan päässä sijaitsevaan pienempään kaupunkiin. Olen jo työaikoinani varannut lippuja DB:n nettisysteemin kautta, myös muualle kuin Saksaan. Sivusto toimii erittäin johdonmukaisesti. Askeleen edettyään aikaisemmat toimet näkyvät, ja seuraavaan vaiheeseen opastetaan kädestä pitäen. Hintavaihtoehdot ja rajoitukset ilmenevät selvästi. Kyllä olisi veeärrällämme oppimista.

Oikeastaan yhden äsbaanan remonttia lukuun ottamatta kaikki muu toimii kuin rasvattu. Olin varannut ja maksanut lähes kaiken, matkaliput, majoitukset, pääsyliput, tietokoneellani. Siitä tuli aikamoinen summa, ja luottokortin limiitti meni tiukoille.

Nettivarauksiin liittyy riskinsä. En oikein usko, että käyttämieni sivustojen kautta joutuisi huijatuksi, jos noudattaa ohjeita, eikä jakele tietoaan yhtään yli. Mutta miten selviää, jos suurehkon porukan yksityismatka joudutaan perumaan? Kuinka helposti saa rahansa takaisin myyjältä tai vakuutuksesta?

Pieniä ”matkatoimistoja” syntyy. Oikeiden pitää pian keksiä uusia houkuttimia!

pajen